

Eugenia Ciucurescu (societară a Teatrului Național din București) s-a născut în comuna Ostrovu, regiunea Constanța, la 18 februarie 1880.

Angajată cu contract în 1898/99, în ansamblul „Naționalului” bucureștean — Eugenia Ciucurescu (opusă temperamentului scenic al surorii sale mai mari, Maria Ciucurescu) a luptat din greu cu intrigile culiselor și abia după ani de zile a putut să se afirme.

În 1927 a fost scoasă la pensie după o carieră artistică de aproape 28 de ani, timp în care și-a valorificat și impus talentul și temperamentul său scenic, în realizarea nenumăratelor roluri (jucate în majoritatea cazurilor, în dublură) dintre care pomenim: Doamna Clara din *Ulaicu Vodă* (rol jucat cu succes și de Constanța Demetriade), Vidra din *Răzvan și Vidra*, Getta din *Fintina Blanduziei* și Zița din *O noapte furtunoasă*.

A încetat din viață la 3 iunie 1942, în vîrstă de 62 de ani.

Mia Teodorescu s-a născut în București, în anul 1867 (luna și ziua nu se cunosc).

Mai întîi elevă-auditoare a conservatorului (1884—1885), urmează apoi la cursuri cu frecvență și absolvă conservatorul, la clasa lui Ștefan Vellescu, cu premiul I, figurînd și ca elevă a Teatrului Național din București, cu 80 de lei lunar.

În vara anului 1888, odată cu absolvirea conservatorului, pleacă la Tg.-Jiu, cu trupa actorului craiovean Ion Demetrescu-Cretzu; din toamna anului 1889 este angajată a teatrului din Craiova.

În 1890, chemată la Teatrul Național din Iași, debutează pe scena moldovenească în rolul Gettei din *Fintina Blanduziei*.

În anul 1891, își alcătuește o trupă proprie, cu care colindă provincia, pentru ca din 1892, să fie angajată din nou la Craiova, unde a reperțat un mare succes interpretînd rolul Astarbeea din *Pygmalion* de G. Bengescu-Dabija; după un lung șir de alte succese, a fost avansată societară clasa a II-a, în 1895.

Între 1902 și 1904, părăsește scena craioveană pentru a-și întocmi din nou o trupă a sa, dar în 1905 Mia Teodorescu este iar angajată de Gr. D. Gabrielescu, la teatrul din Craiova, ca societară clasa I.

În 1924 este scoasă la pensie. Împlinise în acel an 40 de ani de activitate artistică (zece ani pe scenele teatrelor oficiale din București și Iași, iar 30 de ani numai pe scena craioveană) și se putea mîndri că interpretase în cariera ei întreg repertoriul vremii sale: clasic, romantic și modern — tragedie, dramă și comedie —, de la eroinele lui I. L. Caragiale, la acelea ale lui Shakespeare, Schiller, Ibsen etc.

Pensionară a teatrului din Craiova, Mia Teodorescu joacă în 1924/25, la Teatrul

Comunal din Brăila, în *Suprema forță* de H. G. Lecca și în *Thérèse Raquin*, apoi în piesa lui G. Diamandy: *Chemarea codrului* și în altele.

La 9 iunie 1929, pe cînd se afla în turneu cu *Thérèse Raquin*, încetează din viață în gara Gheorghieni, lângă Tg.-Mureș.

E înmormîntată la cimitirul „Ungureni” din Craiova, nu departe de mormîntul lui Traian Demetrescu, Elena Farago, Nae I. Popescu.

Ancheta noastră

Pentru a cunoaște mai îndeaproape opinia publicului în legătură cu dezvoltarea dramaturgiei și teatrului românesc în *ultimul deceniu*, revista noastră inițiază un sondaj, deocamdată în rîndurile cele mai largi ale spectatorilor din București, invitîndu-i să răspundă la următoarele întrebări:

◆ 1. Dintre autorii noștri dramatici contemporani, care sînt aceia ce răspund în cea mai mare măsură gustului și cerințelor dv. și prin ce?

◆ 2. Ce spectacole cu piese romînești contemporane v-au plăcut îndeosebi și datorită căror factori (regie, interpreți, decor)?

◆ 3. Care sînt elementele de viață din piesele romînești contemporane ce v-au interesat mai mult și ce alte elemente ați dori să le vedeți oglindite pe scenă?

◆ 4. În șirul de personaje ale pieselor noastre contemporane, unul v-a fost desigur mai drag: care e acest personaj?

◆ 5. În ce măsură cronicile dramatice vă invită să vedeți un spectacol și în ce măsură ele contribuie la lămurirea dv.?

Răspunsurile — în scris — se primesc la redacția revistei „Teatrul”, (str. C. Mille, 5—7—9), pînă la 1 septembrie 1957 (cu specificarea numelui, adresei și profesiei).

Concluziile ca și opiniile cele mai interesante se vor publica în numărul nostru pe decembrie a.c.